

Pintant emocions

Després de tota un vida en contacte amb l'art, un quartet del pati de casa atresora els quaderns antics d'escola, plens de dibuixos, d'apunts i exercicis, bastidors d'olis, carpetes de pastels, sanguines i carbons, que la Ma. Dolors, en Josep Ma. el seu marit i l'Iñaki, el seu fill, han pintat al llarg dels anys.

No seria just, parlar de la Ma. Dolors, dels quadres que tots hem vist aquests darrers quinze anys; sense parlar d'una història d'amistat, de la seva veïna, la Tina Nin, i de totes les tardes i bons moments que han passat juntes, pintant, parlant, rient, fent un cafè...

Quan et diuen: La pintura és un sentiment, esgarrapes dins de l'ànima tot allò que poses damunt la tela. Entornes els ulls buscant el moviment dels termes en l'abisme de la realitat. Per uns moments el món es tanca entre els escaires d'un bastidor, i la veu mental, ja per sempre dins teu; torna a ensenyar-te el camí enmig del tons que tapen el blanc. Gràtitud eterna! Hem vist que res és impossible en deixar-hi la pell.

El gruix de l'obra de la Ma. Dolors, arrenca de les formes més marcades pel contrast dels tons, va sumant transparències, sobreposant colors amb poca càrrega, però trenant una xarxa de delicadesa i cromatisme. Generalment podríem parlar d'un sentiment de nostàlgia que amara l'atmosfera dels retrats i el paisatge que indistintament treballa. Potser el clima ve forçat per unes formes totalment orgàniques i sinuoses, on la línia s'escampa fins esbargir-se i la claredat es va escolant cap el fons del teixit.

Mirar un quadre de la Ma. Dolors Vilà et convida a un cert aneu entrant!, a una vida latent que estranya, pel contrast que suposa la pròpia imatge que transmet com a persona. És la confessió d'un carisma estètic tant personal com la dualitat que suposa l'esforç de viure i el plaer de pintar i retrobar-se.

La Maria, i res més, com sé que també li agrada que li digui, darrerament, sovint em recorda que ja és gran i està cansada, desmotivada. Una mica, es deixa portar pel pes del passat que sempre va ser millor. Entenc que, quan la vida es va trencant a bocins que vas perdent, es fa difícil conservar l'optimisme. Sovint ens cal l'auxili de l'imprevist i el reconeixement i el premi; de tot un poble, com el de Canet de Mar. Cal retrobar l'autoestima més merescuda per tornar a caminar tota sola.

Josep Ma. Parxachs Sierra

L'ampolla
oli

EXPOSICIÓ
DEL 17 DE DESEMBRE DE 2010
AL 9 DE GENER DE 2011

Horari:
dilluns tancat - dimarts de 19 a 21h - dimecres a divendres de 17 a 21h
dissabte d'11 a 14h i de 19 a 21h - diumenge de 19 a 21h
Els dies festius de Nadal, consulteu la cartellera de la SME

Ajuntament de Canet de Mar
Àrea de Cultura

El repòs

Ma Dolors Vilà Español

Dàlies
oli sobre paper

Paisatge
oli sobre fusta

Veles
oli sobre fusta